

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין ג.

עין משפט נר מצוה

א א מיי פ"ד מהלכות בית
הביתרין הל' ח סמנ
במיי פ"ד א: קא
ז ב מיי פ"ד מהלכות
שבת הלכה טו טושי"ע
ל"ח י"ב סמנ טע"ף כ'
ח ג ד מיי שם הל' טז
ו"ד מהלכות סוכה
הלכה יג סמנ ע"ג מנ
טושי"ע ל"ח טס וסמנ
מלג טע"ף ח:

ורב נחמן בר יצחק אי סבירא ליה הא דרבה כו'. לרצה גופיה
הוה מזי למיפך דלית ליה צפרקין (ד' י"ג): דקורה משום
היכרא אלא משום דרז נחמן מפרש צדילי דפליגי צדיק פריך למה
לאו לאפלוגי צמרתי: אי קלשת חוי ר"ה חמתה מרובה מצילתה.

לא תיהני ליה אמלתרא. לאכשורי גבוהו יותר מכ'. לקמן מפרש מאי
אמלתרא והיכא חני דמהניא: של מילא. ען גדילין צו מילין והס
עפלים ובלע"ז גלא"ש: אמה אמר ר' אינעא נר'. השתא קא מסיק
לפירכיה דאשכחן דמהניא אמלתרא אליבא דרז ומעיקרא לא שצדיקה
לתיצוה: רחבה ד'. אס הימא רחבה

(א) מדות פ"ג מ"ז,
(ב) גירסת המשנה מילת וכן
בערוך ערך מל י"א, ג'
יע"ז רב תמא, (ד) נקמן
ה. ח: (י"ג: א) (ט) סוכה ב,
(ו) י"ג צ"ד כ"ד: (ז) צ"ב:
מחמת, (ח) צ"ב: לא.

הגהות הב"ח

(א) גבי מאי לאו משום
היכרא: (ב) שם במתני
למה להו צדיקה: (ג) שם
לדחא מ"ט אי משום:
(ד) רש"י ד"ה קניי מבין
קניי עופות:

גליון הש"ס

גמ' סוכה דליחיד רמי
אנפשיה. עין לקמן יח
ע"פ ובגמ' ד"ה נור
הרבי:

מוסף רש"י

קורה טעמא איה
משום היכרא. אוקי
שמיקט חכמים למנו
משום היכר בעלמא הוא,
דלא לימי למשירי שות
היכר (דקורה ה). למען
ידעו דדורותיכם. עשה
סוכה כשיצטוה יכרה לך,
דלמי דיעו כי בטומא
השבת, נזמי לשב. סמי
דמי ליה, ואפי' דלון ואל
מדי פשוטו דיקק עני
כדור. מיכר דרשבין ליה
לרצה (סוכה ב). דלא
שליטא ביה עינא. שאני
רוחא אה ספק, וסוכה
הימי סק כשמה (ספ).
קדרא דבי שותפי לא
חמימא ולא קיררא.
זהו סמנן על זה (ב"ב
ד'כ).

רבינו הגנאל

צורת הפתח דהיא קנה
מיכן וקנה מיכן ונקמן על
גביהן. ופרקינן שמרעה זו
דרבנן לפי לה מפתחו של
היכל מן קתני לה רבנן רב.
הא ליה רב לרב יהודי
אחיה לחייה ברי אהפי
שיש שם צורת הפתח
צריך למעט צורת פתח
לא מהני.

תוב קשיין לביעו
אמלתרא כי היכל, כדתנן
במס' מדות חמש
אמלתראות (תו) של מילה
היו על גבן כו'. פי
אמלתרא קורות לאחיות
הקיר. כגון וטור כדורות
אריים. ובלישנא דרבנן
למיטר בנינא. מילה שם
האלן, ופירושו נקראין
מילין. כדגריסין אין מי
מילה ע"ג מילין. והשונה
של מילה טועה הוא.
ודחשן הא דרבי (המלי)
[תמנן] אמלתראות של
מילה היו על גבן, באלם
היו וכל אחת יתירה על
חבירתה. ואמרין דילמא
בתני היכל בתבנית ארבע
הוא, אמר ר' אבהו רב
הקורה אם רחבה ארבעה
אפי' שאינה בריאה. ואם
יש שם לו אמלתרא אין
צריך למעט. לא תתיב
אמלתרא דהא גובה היכל
לא היה יותר מכ' ואפי'
היה ליה אמלתרא אין
ואמרין ופרקי רב אבהו
אמלתרא לא רב אמה

תורה אור השלם

1. למען ידעו דרתיבם
כי בסבות הושבתי את
בני ישראל בחוצותי
אחוס מוארץ מצרים אני
?? אלהיכם.

רב ניסים גאון

דתנן ה' מלטריות היו על
גבוי. עיקרן זו המושבה
במסכת מדרות פסוק ג',
פתחו של אולם גבוהו
אזכרים אמה ורחבו כ'
אמה, וחמש מלטריות
שלמית היו על גבוי,
החתונה ירופת על
הפתח אמה.

רבינו הגנאל (המשך)

איכא אמלתרא אין לך
היכר גדול מזה. והאי דתני
פתחו של היכל, סימנא
בעלמא הוא. עד עשרים,
כי היכי דלא ליחלוף לך.
ואמרין ורב נחמן בר
יצחק אי סבירא ליה לא
דרבה דאמר למען ידעו
דרוחיכם כי בסבות
ההושבתי וגו'. עד כי אמה
אדם יודע שרז בצל סוכה
וכו'. באנו לפרש טעמא
דהא מבינא דרבי אם יש
אמלתרא אפילו למעלה
מכ' אמה אין צריך למעט.
ומאי אמלתרא חמא בריה
רב אבהו א' קני. פי קורה
ועליה כמין קני העופות
לקנן עליהן, כעין הא
דתיב קניי תשעה את
המערבא אמרי
פיסקא דארואי. פי לוח
ארו רחבה ד' טפחים,
רוב ד' אסורה. א"ל והוא
אילו מלתרא
שמה איה מרתת לכל.
ומלתרא זו שמרת לא
מפני רחבה אלא מפני
חשיבותא. וכל העובר
נתן עינו עליה מפני
חשיבותא. וכ"ש קני
(שפוריין) (שפוריין)
לרבי הכל, כי פליגי
בפיסקא דארואי. כך סוגיא
במקצת קורה
בתוך זו ומקצת למעלה
מכ' סכך מקצתה בתוך כ'
מקצתה למעלה מכ', אמר
רבה בסוכה פסולה, ואמר
אמאי מרתת במבוי כשר,
הדיוני לה לקורה כמאן
דקלישא, וההוא דרשא
למעלה מכ' כמאן דליה
דמי. אי קלשת לה נמצאת
קורה זו ניטלת ברוח. אלא
וראין אותה כאלו היא
שפוד של מתבת. שהיא
חזקה וכבדה וראיה לקבל
אריה עליה, בסוכה נמי
נימא דחיוני להאי סכך
כמאן דקלישא, ואפי' כ'
בחקקה קיימי וצילתה
מרובה מחמתה היא

מפרי' ר"ה חמתה מרובה מצילתה ע"י
שיצא הרוח ויפזר עד שמהל חמתה
מרובה מצילתה דאי ע"י קלישה
לחודה תהא חמתה מרובה היכי
מכשר' לה צלישנא צתרא הא אין
סכך פסול מנטרף צהדי סכך כשר
כדאמר' צסוכה (ד' ט'): גבי העושה
סוכתו חמת האילן וקשיא דלמנ
צפרק קמא דסוכה (ד' ט'). היתה
גבוהה מכ' אמה והולין יורדין צנון
כ' אס צילתה מרובה מחמתה כשירה
אס לאו פסולה ואמאי כשירה והלא
אי קלשת ליה יפלו ההולין למטה
וללשנא צתרא דהכא אמי שפיר
ולרצה מפרוקיא נמי דמפרש משום
דסוכה דיחיד היא ולא מידכר אמי
שפיר דגבי הולין איכא ליימנר
דיורדין הרצה למטה דליכא למימר
מידי אצל לרבינא קשה דשמע
דמשום סוכה דלורייתא פסולה משום
אי קלשת כו' וי"ל דהתם מיירי שיש
הרצה הולין שיכולין להתקיים בקל
על ידי סמיכה ועוד נוכל לומר הכא
דאי קלשת ליה הו חמתה מרובה
ע"י קלישה לחוד ומנטרף ללסך
דלמעלה מכ' וללשנא צתרא דלא
חשיב כל כך סכך פסול הואיל והו
סכך כשר אס היה למטה מכ' אצל
קשה דגבי הולין אמרי' ואס לאו פסול
וללשנא צתרא דהכא ממשנין
אפילו חמתה מרובה מצילתה מיהו
ללשנא קמא ינחא אי נמי גבי הולין
יש לפסול יותר הואיל ואגודים
עליונים והמתמונים זה צוה דאי
קלשת יפול הכל: **אמר** רבה במבוי
פסול. ל"ג רב דרז יליף מפתחו
של היכל דהו חללו כ':

חלל

דרבה בר אבהו אמר קיני כי אתא רב דימי אמר במערבא פסקי
דארואי מאן דאמר פסקי דארואי כ"ש קיני מ"ד קיני אבל פסקי דארואי לא
ומ"ד פסקי דארואי (א) מ"ט משום דנפיש משכיה והא סוכה דנפיש משכיה
וקאמרי רבנן דלא אלא כיון דקא חשיב אית ליה קלא: מקצת קורה בתוך
עשרים ומקצת קורה למעלה מעשרים מקצת סכך בתוך עשרים ומקצת סכך
למעלה מעשרים אמר רבה במבוי כשר בסוכה פסול מאי שנא במבוי דכשר
דאמרי' קלוש סוכה נמי לימא קלוש אי קלשת חויא לה חמתה מרובה מצילתה
הכא נמי אי קלשת חויא לה קורה הניטלת ברוח אלא על כרחך נעשו כשפורין
של מתבת הכא נמי על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה אמר רבא מפרוקי'
סוכה דליחיד היא לא מוכר מבוי דלרבים מדכרי אהרדי רבינא אמר סוכה
דאורייתא אחמירו בה רבנן מבוי דרבנן לא אחמירו ביה רבנן רב אדא בר מתנה
מתני להא שמעתא דרבה איפכא אמר רבה במבוי פסול בסוכה כשירה מאי
שנא סוכה דכשירה דאמרין קלוש במבוי נמי לימא קלוש אי קלשת חוי לה
קורה הניטלת ברוח הכא נמי אי קלשת חויא לה חמתה מרובה מצילתה אלא
על כרחך נעשית צילתה מרובה מחמתה הכא נמי ע"כ נעשו כשפורין של
מתבת אמר רבא מפרוקיא * סוכה דליחיד היא רמי אנפשיה ומדכר מבוי דלרבי'
היא סמכי אהרדי ולא מדכרי * דאמרי אינשי קדרא דבי שותפי לא חמימא ולא
קיררא רבינא אמר סוכה דאורייתא לא בעי חיזוק מבוי דרבנן בעי חיזוק
מאי הווי עלה רבה בר רב עולא אמר זה וזה פסול רבא אמר זה וזה כשר
חלל

דמשתקיל מקצת עובי הסכך הנכנס לתוך כ' וקיימא כולה למעלה מכ': מדכי אהדי. שאס מירקב חמתונה של קורה ותעמוד כולה
למעלה מעשרים אמה מתקני לה: אלא. אמאי מכשרת צסוכה משום דע"כ השתא צילתה מרובה מחמתה דהא רואין הוא דקאמר' ולא
שקילנא מיינה מידי: פגא נמי. משום אומה כשפורין דאי נמי קלישי לא שדי להו זיקא דהא לא מידי שקלת מיינה אלא רואין הוא דקאמר':

לא תיהני ליה אמלתרא דהא היכל אמלתרא
הוויא ליה ואפי' הכי עשרים אמה הוא דגבוה
דתנן (א) * חמש אמלתראות של מילה * היו על
גבוי זו למעלה מזו וזו למעלה מזו והאי מאי
תיובתא דילמא כי תניא הוויא דאמלתראות
באולם תניא והאי מאי קושיא דילמא
בתנית היכל כתבנית אולם אמה אמר רבי
אילעא אמר רב רחבה ד' אע"פ שאינה
בריאה ואם יש לה אמלתרא אפי' גבוהה
יותר מעשרים אמה אינו צריך למעט אמר רב
יוסף אמלתרא מתניתא היא מאן קתני לה
אמר אביי והא א חמא בריה דרבה בר אבהו
קתני לה ותיהו אמלתרא מתניתא ותיקשי
לרב אמר לך רב דל אנא מהכא מתנייתא
מי לא קשיין אהרדי אלא מאי אית לך למימר
תניא היא לדידי נמי תניא היא רב נחמן בר
יצחק אמר בלא רב מתנייתא אהרדי לא
קשיין לרבנן קורה * טעמא (א) מאי משום
היכרא והאי דקתני יתר מפתחו של היכל
סימנא בעלמא ורב נחמן בר יצחק הניחא אי
לא סבירא ליה הא דרבה אלא אי סבירא
ליה הא דרבה * דאמר רבה כתיב למען
ידעו דורותיכם כי בסבות הושבתי עך
עשרים אמה אדם יודע שרז בסוכה למעלה
מעשרים אמה אין אדם יודע משום דלא
שליטא ביה עינא אלמא גבי סוכה נמי
בהיכרא פליגי איפלוגי בתרתי למה (א) לי
צריכא דאי אשמעינן גבי סוכה בהא קאמר
ר' יהודה כיון דלישיבה עבידא שליטא ביה
עינא אבל מבוי דלהילוך עביד אימא
מודה להו לרבנן ואי אשמעינן בהא בהא
קאמרי רבנן אבל בהך אימא מודו ליה לר'
יהודה צריכא * מאי אמלתרא רב חמא בריה

ותיה כשירי[ח]. ופרקי רבה מפרוקיא סוכה דליחיד כו'. ופרקי רבינא סוכה דהיא מואורייתא אחמירו בה רבנן. מבוי דהוא
דרבנן לא אחמירו ביה. רב אדא בר מתנה תניא איפכא, אמר רבה בסוכה כשירה במבוי פסולה כו'. עד רבינא אמר זה וזה כשר
דאורייתא לא בעיא חיזוקי. מבוי דרבנן בעיא חיזוקי. קורה לרבנן משום היכר היא, ואי